

4. julija

praznujemo Dan borca

Letošnje leto proslavljamo 35. obletnico naše domovine, ko je ves narod s partizani na čelu s KPJ premagal fašiste in nacizem - najmračnejše sile nazadnjaštva.

Začetno leto naše narodnoosvobodilne vojne je bilo še posebej odločilno, saj je pomenilo začetek organiziranega in oboroženega odpora, v kateri je Komunistična partija Jugoslavije kot vodilna sila pozvala ves narod, naj se enotno upre okupatorjem.

4. julija 1941. leta je potekala razširjena seja politbiroja CK KPJ v hiši V. Ribnikarja na Dedinju, v Beogradu. Na tej seji je bilo sklenjeno, da se vse uporniške skupine organizirajo v partizanske odrede, borba proti okupatorjem naj bo organizirana. Ustanovljen je bil glavni štab partizanskih odredov Jugoslavije pod vodstvom tovariša Tita. Peterokraka rdeča zvezda je postala znak partizanov.

Centralni komite komunistične partije Jugoslavije je pozval v boj ljudi po domovini, vse narode in narodnosti z naslednjimi besedami: »Sedaj je čas, da pokažete, da ste dostojni potomci svojih slavnih prednikov...«

Komunistična partija pod vodstvom Tita je začela že pred vojno s praktičnimi, organizacijsko političnimi ukrepi. Treba je bilo pripraviti deželo na obrambo vse domovine. Komunistična partija je vedela, da se je naš narod znašel v situaciji brez nacionalne svobode, zato je pozivala v množičen boj.

Okupator se je v napadih usmeril v naselja, mesta ter vasi. Partija je bila tista, ki je ljudi oboroževala in jih pošiljala ven, v hoste in gozdove, kjer sovražnik terena ni poznal. Najvažnejši cilj oboroženega boja je bil osvoboditi deželo, zato so bile zbrane pri vstaji vse plasti iz ljudstva (delavci, kmetje). Partija si je prizadevala prepričati vse ljudstvo, da se je potrebno boriti tudi za novo Jugoslavijo s socialistično ureditvijo. Tovariš Tito se je o tistem času izrazil takole: »Že vnaprej smo morali povedati, kakšni naj bodo rezultati boja, ki ga bo vodilo ljudstvo in ki bo zelo krvav. To je pomenilo, da ni več vrnitve na staro, na staro Jugoslavijo, v kateri so bile delovne množice zatirane in izkoriščane, narodi pa brez pravic in da bo prihodnja Jugoslavija lahko le svobodna, bratska skupnost enakopravnih narodov.«

Prve partizanske puške so počile, začela se je revolucija. V Sloveniji so prvo akcijo proti okupatorjem skojevci izvedli 29. aprila 1941 v Mariboru - zažgali so dva nemška avtomobila. V Srbiji je bila prva oborožena akcija v Beloj crkvi, 13. julija 1941 se je dvignil črnogorski narod, 22. julija se je Rašiška četa organizirano uprla v Sloveniji, 27. julija se je uprl bosanski in hrvatski narod, 11. oktobra istega leta je zagorel upor v Makedoniji.

V jesenskem času leta 1941 je nastalo večje osvobojeno ozemlje, tako imenovana Užička republika. Tam se je nekaj časa tudi zadrževal vrhovni štab CK KPJ.

Prav je, da poznamo zgodovino prvih oboroženih spopadov tudi na našem Gorenjskem.

Nemci poročajo, da se je razplamtela komunistična propaganda od 27. julija do 2. avgusta 1941, razširila so se sabotažna dejanja in oboroženi napadi. Na jesiškem in kranskem področju so se formirale prve partizanske čete, povezale so se v dva bataljona. V prvih bojih sta padla dva partizana. Pripravljala se je akcija za napad na Begunjske zapore, vendar so Nemci blokirali Savo in onemogočili Gorenjskemu bataljonu prehod preko reke Save.

Toda sovražnik partizanov ni mogel streti. Nekje so razbili partizanske enote, drugod pa so se zbirale in nastajale nove. Posebno uspešen v zmagah je bil na Gorenjskem Cankarjev bataljon, v spopadu z njim je sovražnik imel hude izgube. Sredi maja 1942 so bili na Gorenjskem štirje bataljoni: Cankarjev, Kokrški, Kamniški in Poljanski bataljon.

Po vsej Jugoslaviji so male skupine borcev narasle v čete, bataljone, brigade, divizije; enote so zrasle v jugoslovansko armado. Upori in vstaje niso bile zaman. Vsemu narodu in narodnostim v SFRJ je naposled zasijal dan osvoboditve. Sovražnik je bil strt in pregan. V teh 35 letih po vojni smo zgradili močno državo, kjer v socialističnem sistemu samoupravljanja odloča delovni človek. Razvili smo močno delovanje splošne ljudske obrambe in civilne zaščite. Enakopravni v svobodi in miru gradimo dalje naš samoupravni socialistični sistem.

V letošnjem mesecu maju pa smo tudi izgubili največjega borca in graditelja SFR Jugoslavije — Josipa Broza Tita. Njegovo delo je neumrljivo, saj je Tito del nas. Svoje ideale in dela je zapustil narodu, rodovi bodo nadaljevali poti njegovega legendarnega vodstva. Prihodnost ne bo temačna, ker nam bo Tito vzgled in kažipot. Ponosni smo nanj in čutilmo obveznost do učinkovitega izvajanja gospodarske stabilizacije. Naša dolžnost je da izvajamo dalje oblast delavskega razreda, se zavzemamo za to, da vsakdo naredi čimveč in tembolje, da zmanjšamo nepotrebne stroške.

Pionirji in mladina Jugoslavije so v besedilu štafete mladosti letos med drugim zapisali:

»Dragi naš najljubši tovariš, ni te med nami, vendar si v nas, v vseh srcih delovnih ljudi in občanov tvoje in naše Jugoslavije. Odločno in smelo bomo nadaljevali tvoje delo!«

Nepregledna množica iz vseh krajev Jugoslavije se zgrinja okoli Titovega groba, v popolni tišini je slišati tihe korake. Le ptice pojo med vrtovi. V nas je še sveža bolečina, ostala bo nenadomestljiva praznina.

Toda če je kdorkoli v zgodovini nekega ljudstva toliko storil za ljudi, si bil to ti, tovariš Tito, ki si bil največji legendarni borec, znan doma in v svetu.

Vesna

Sprememba konstrukcije oblog pri SM vratnih podbojih

Ob obisku pri proizvajalcih strojne opreme in ogleda dveh tovarn, ki izdelujeta furnirane podboje in obloge sta imela pomen seznaniti se s problemi, tako konstrukcijskimi kot tehnološkimi.

Naša TO izhaja gledano s področja proizvodnje podbojev iz predelave masivnega lesa. V zadnjih nekaj letih smo prešli in osvojili furnirane podboje. Imeli smo dokaj težav pri osvajanju drugačne vrstni proizvodnje kot smo bili dotlej vajeni. Sprememba tehnologije za izdelavo oblog pri podbojih nam bo, če jo bomo uvedli, prinesla zopet nove, mogoče še težje probleme, s katerimi se bo potrebno srečevati. Kaže, da v bodoče, z ozirom na pomankanje nekaterih materialov za izdelavo, ne bo bolje, če ne še slabše. Drugi materiali in predvsem nove tehnološke rešitve bodo v bodoče zahtevale še več in več prizadevanja za doseg ciljev. Živimo v času, ki zahteva vse več intenzivnosti.

Med začetkom neke tehnologije in njeno zastarelostjo je pri sedanjem tempu dokaj

kratka pot. Modeli izdelkov, tako je tudi pri naših podbojih, dokaj hitro zastare.

Prisiljeni smo, skladno z ostalimi na istem konkurenčnem prostoru slediti tehniki in spremembam. To pa ima dva pomena: zagotoviti potrošniku kvaliteten izdelek in se s tem obdržati ali celo na novo pridobiti tržišče, istočasno pa zagotoviti proizvodnji najoptimalnejše možnosti izdelave. Ustvariti oba pogoja pomeni pravočasno slediti novim konstrukcijam in tehnologiji in v medsebojnem sodelovanju znotraj TO in izven biti uspešen. Težnje, slediti evropski perspektivi po vprašanju kvalitete izdelkov in tehnologije pa pomeni, biti prisoten tako po prodajni plati, kakor tudi po vprašanju sodelovanja. Tako smo opravili oba omenjena obiska, kjer smo si ogledali poznano tehnologijo izdelave oblog za podboje. Te takojimeno oblikovne obloge, so bile pri drugih proizvajalcih že dalj časa poznane. V proizvodnji vratnih podbojev se uspešno uveljavljajo v zadnjih letih.

Naš cilj je, uvesti v proizvodnjo take stroje in naprave ter linije strojev, ki bodo poleg zagotovitve o količini, omogočali tudi primerno kvaliteto. Pomembno za sodobno življenje je, da smo proizvajalci sočasno tudi potrošniki novo ustvarjenih dobrin. Merila, ki jih imamo pri proizvodnji, bi bilo dobro imeti tudi pri nabavi izdelkov. Ob tem pa se na domačem trgu pojavlja problem vsestranskega zvišanja cen. Vse to je drugače na mednarodnem trgu, ker se priznava samo kvalitetno in ceneno delo.

Ne glede na dobro odločitev o pravilni izbiri opreme in konstrukcije izdelka, je še vedno potrebno skladno delo s kvalificiranim in usposobljenim kadrom za dane naloge. Najmodernejša linija opreme ne more biti uspešna brez prizadevanja vseh vključenih v proces proizvodnje in prodaje. Današnji proizvajalci strojnih linij in opreme zatrjujejo, da je mogoče izdelati visoko avtomatizirane naprave z velikimi možnostmi spreminjanja programov,

(Nadaljevanje na 2. strani)

Tehnološki projekt za TO Mojstrana

Proizvodnja vhodnih in garažnih vrat v TO Mojstrana se je razvila iz primitivne obrtniške delavnice, ki je bila pozneje prenovljena in izpopolnjena z razpoložljivo strojno opremo LIP-a Bled. V zadnjih letih so bili povečani skladiščni prostori in dopolnjena najnujnejša strojna oprema vse s ciljem, da se proizvodnja poveča, kar so narekemale tržne razmere in pomanjkanje proizvodov te vrste.

V sedanjih prostorih je proizvodnja dosegla svoj maksimum, pri čemer je utesnjenost že prerasla dovoljene okvire. TO že vrsto let posluje na pragu rentabilnosti zaradi že omenjenih razlogov. Rešitev je v povečanju proizvodnje, boljšemu asortimanu in sodobni tehnologiji. Vsled tega je projektivni razvojni biro dobil zadolžitev, da pripravi skupno s TO Mojstano novi tehnološki in investicijski projekt za vhodna in garažna vrata.

Tehnološki projekt je v zaključni fazi, pripravljena so izhodišča za izdelavo investicijskega projekta.

Tehnološki projekt je pripravljen tako, da vsi obstoječi objekti ostanejo, dogradi se nova proizvodna hala, kotlovnica, sušilnica, skladišče lakov in uredi skladišče žaganega lesa.

Proizvodni asortiman je izdelan na podlagi ocene prodajnih možnosti in razpoložljivem repro materialu; obsega štiri osnovne programe:

1. Izdelava vseh vrst vrat in dodatnih elementov iz domačih iglavcev

2. Izdelava vseh vrst vrat s kovinskim podbojem, krila iz umetnih tvoriv

3. Izdelava vseh vrst vrat in dodatkov iz tropskega lesa

4. Izdelava vseh vrst vrat pri čemer so krila in podboji prefurnirani; krila obogatena z okrasnimi ploščami in letvami

Iz teh štirih osnovnih programov je možno sestaviti celo vrsto novih programov z zamenjavo krila na podboj ali obratno.

Iz proizvodnega programa je razvidno, da je poleg lesa eksote dan velik poudarek na

domačem lesu in kovinskim profilom za izdelavo podbojev.

Količinski obseg proizvodnje je prilagojen na 32 000 kom vhodnih vrat, kar je skoraj 100 % povečanje od obstoječega stanja, možno pa je proizvesti do 50.000 kom vhodnih vrat s povečanim številom zaposlenih brez dodatne strojne opreme.

Vsa nova strojna oprema je domača, kar je v času stabilizacije velika prednost.

Posebnost tehnologije je v tem, da bo TO kupovala žagan les znotraj DO ali izven, ga sama sušila in po namenu predelala v končni izdelek. Tako ne bi bila odvisna od drugih TO, postala bi bolj samostojna, enakopravna in enakovredna ostalim sestram v DO.

Kako realizirati ta projekt pa je dogovor vseh samoupravnih organov TO in DO; kako sredstva združiti, ker je TO Mojstrana premajhna, da bi z lastnimi sredstvi realizirala rekonstrukcijo proizvodnje vhodnih in garažnih vrat.

Vinko Čuden

se predvideva v mesecu juliju zamenjava enega od transformatorjev moči 630 kVA z močnejšim 1000 kVA, ki bo take izvedbe, da je na njem možnost preklopa z napetosti 10 kV na 20 kV. »ELEKTRO« Žirovnica namreč predvideva v naslednjih letih postopno preureditev z 10 kV na 20 kV napetost, s čimer se bodo za večkrat povečale možnosti prenosa električne energije. Zato je pametno, da že sedaj nabavimo preklapljivi trafo, ki je sicer približno 30% dražji, a bo odgovarjal tudi po prehodu na višjo napetost.

V preteklih letih smo v vseh oddelkih in v trafo postaji namestili kompenzacijske naprave, s čimer zmanjšujemo porabo jalove energije na minimum, saj dosegamo $\cos(\phi)$ 0,97, s čimer se lahko pohvali le malokatera tovarna.

Za vzdrževanje vseh zapletenih elektronaprav, ki so po-

trebne za nemoteno in varno obratovanje skrbi elektro vzdrževalna delavnica, ki je v sklopu oddelka za vzdrževanje in investicije. Razen vodje elektro vzdrževanja so zaposleni na elektro vzdrževanju še štirje električarji — vzdrževalci, peti pa je na odsluženju vojaškega roka. Potrebne kadre za elektro vzdrževanje si vzgajamo v glavnem sami, tako imamo tudi sedaj enega učenca v gospodarstvu.

Upam, da smo se nekoliko seznanili z elektro-energetsko problematiko. Vidimo da stroški za porabljeno elektriko niso ravno majhni. Zato bi bilo potrebno, da vsi zaposleni varčujejo z njo kjerkoli je mogoče, saj je draga in je ni na pretek. Po izjavah odgovornih pri »ELEKTRO« Žirovnici so možne že prihodnje zimo redukcije, saj se poraba nenehno povečuje, novih energetskih virov pa trenutno ni.

AS

O elektroenergetiki na obratu Tomaž Godec

Živimo v času, ko nas sredstva javnega obveščanja vsakodnevno obveščajo o svetovnem problemu — pomanjkanju vseh vrst energije.

Ena izmed vrst energije je tudi elektro energija, brez katere si dandanes ne moremo zamisliti življenja doma, še manj pa v tovarnah, saj je večji del strojnega pogona prav s pomočjo elektrike.

Menim, da ne bo odveč, če se nekoliko seznanimo z uporabo in potrošnjo tovrstne energije v naši temeljni organizaciji.

Električno energijo za potrebe naše TO nam dobavlja distribucijsko podjetje »ELEKTRO« Žirovnica po daljnovodu 35 kV, ki poteka od Bleda, Bohinjske Bele, preko Gorjuš, Koprivnika do razdelilne transformatorske postaje Bitnje. Tam se transformira na nižjo napetost 10 kV in se dovaja po daljnovodu in kablovodu v trafo postajo, ki je postavljena nekako v sredini naše TO. Tam se transformira preko dveh

transformatorjev 630 kVA na uporabno napetost 380/220 V in se po kablovodih dovaja v posamezne oddelke.

Ker poteka daljnovod 35 kV po terenu, kjer je obilo snežnih padavin in je poleg tega zastarel, saj je grajen še na lesenih drogih, prihaja posebno v zimskem času večkrat do prekinitev dobave električne energije. V tem slučaju imamo možnost rezervnega napajanja po daljnovodu 10 kV iz HC Savica, žal pa je napetost električnega toka, ki ga dobivamo od tam prenizka za normalno obratovanje vseh oddelkov in je največkrat potrebno oddelke z največjo porabo električne energije izklopiti.

Razmere se bodo izboljšale, ko bo — predvidoma drugo leto — dograjen dvosistemski daljnovod do RTP Bitnje. Lansko leto je bil dograjen od Boh. Bele do Soteske. Vzrok počasni gradnji, je pomanjkanje finančnih sredstev, saj financira izgradnjo podjetje »ELEKTRO« Žirovnica samo.

Prav tako se bo predvidoma še letos zamenjalo tokovodnike na najslabšem delu daljnovoda 10 kV, ki služi za rezervno napajanje in sicer na odseku LIO »TOMAŽ GODEC« — Kamnje. S tem bi se izboljšale napetostne razmere za obratovanje.

Še nekaj podatkov o porabi električne energije v naši TO:

Po stanju 1. januarja 1980 imamo inštaliranih 735 elektromotorjev s skupno močjo 3051 kW. Moč inštalirane razsvetljave presega 100 kW. Mesečno porabimo povprečno 370.000 kWh, za katere plačamo mesečno približno 70 starih milijonov.

Poraba električne energije na obratu je v stalnem porastu. Za letos se predvideva izgradnja nove komorne sušilnice, kotlovnice za sežiganje lubja, povečava v opaznih ploščah in priklop sekistroja v krojilnici, za kar bomo rabili približno 400 kW nove moči.

Ker sta obstoječa transformatorja na meji zmogljivosti,

Novo literarno delo o Sloveniji

Zvedeli smo, da pripravljajo novo enciklopedijo o naši ožji domovini. Enciklopedija Jugoslavije vsebuje eno šestino gradiva, ki ga bo vsebovala slovenska enciklopedija. Pri pripravi slovenske enciklopedije sodeluje 250 strokovnjakov iz

raznih področij. Ta naloga je precej težavna. Enciklopedija bo prikazala dosežke iz vseh področij, kulturno in splošno zgodovino. Z novim literarnim delom bomo dobili pomembne podatke o Sloveniji.

SM Vratni podboji

(Nadaljevanje s 1. strani)

kar brez vestnega dela vseh ne prinese uspeha. Pomembno pri vsem tem je to, da veliko napak ne moremo več popraviti in da se ugleda pri kupcih ne pridobi tako zlahka. Ob prodiranju na zunanja tržišča si napak ne smemo privoščiti.

Pri našem delu bi nam v veliki meri pomagala tudi standardizacija. Žal se poenotenja predpisov — standardov, ki bi nam bili v veliko pomoč, premalo držimo tako proizvajalci in kupci. Še večje težave nastopajo med domačimi in zunanjimi merami in konstrukcijami. Standardizacija bi morala prevze-

ti skrb za potrošnika. Ne smemo misliti, da je standard, zmanjševanje okusov potrošnika. Poenotenje pomeni predvsem v proizvodnji nižjim stroškom in drugo. Izbira konstrukcije je direktno podrejena standardu in s tem možnost za njeno uveljavitev. Pravilno izbrana konstrukcija izdelka omogoča tudi boljšo kvaliteto in s tem večje prodajne možnosti. Za tako smer razvoja stavbnega pohištva smo predvsem zainteresirani kot proizvajalci in potrošniki.

Tako je bila tudi naša pot pri ogledu konstrukcije in opreme namenjena tem ciljem.

Z. P.

Nova skladišča v TO Tomaž Godec

Gradbena dela novega skladišča v TO »TOMAŽ GODEC« se iztekajo. Potrebno je opraviti še elektroinstalacijska dela, zunanjo in notranjo hidrantno omrežje, ogrevanje pisarniških prostorov, ureditev okolice, tlak in montaža regalov. Vsa navedena dela, razen montaže regalov, naj bi bila gotova do konca junija 1980 in bi tako objekt z 2800 kv. m že delno služil svojemu namenu.

Ker je izredno pomanjkanje po zaprtih skladiščih, naj omenim še gradnjo skladišča lakov, ki je v zaključni fazi in se polovico objekta že uporablja za skladiščenje.

Tako upamo, da bomo z gradnjo teh dveh skladišč vsaj delno rešili problem skladiščenja naših proizvodov in potrebnega materiala.

L.F.

Zapiski iz seminarja za tajnice (Bled, 15. 4. do 18. 4. 1980)

Življenje v kolektivu:

Sredi aprila je na Bledu potekal seminar za tajnice, katerega je organizirala Delavska univerza Boris Kidrič iz Ljubljane. Ker je bilo premalo prijav za začetni seminar, so združili snov v predavanjih za obe skupini (začetna in nadaljevalna). Program je bil zelo pester in poln življenjskih ter delovnih navodil, napotkov ter izkušenj, katera so uresničljiva v vsakodnevem poslovanju v biroju oziroma po domače v pisarnah.

V povzetku in po zapisovanju v notes, bi vam rada opisala prvo témo ODNOSI V KOLEKTIVU, katero je razlagal tov. Hrovat:

Velikokrat smo že slišali, da mora človek živeti za družbo in v koraku z njo, kajti njen sestavni del je in bo tudi vnaprej. V njej živi in deluje bolj ali manj odmaknjen, vendar kot socialnemu bitju z najvišjo inteligenco med živimi bitji mu je družba sila pomembna in potrebna.

Življenje med ljudmi se zaradi različnosti značajev, interesov, človekovih prepričanj o vseh vprašanih zapleta, nastajajo nesoglasja in prepiri. Svoja stališča, ideje, izkušnje prenašamo na druge ljudi. Tako se razširjajo elementi osebnosti.

Odnosi v kolektivu v današnjem času hitrih sprememb in prilagajanj so odnosi v katerikoli kolektivu pomembni ter odločujoči. Poznamo ljudi, ki se zatečejo v samoto, se zapirajo vase, pravimo jim, da imajo nizek socialni kvocient. Medtem pa ostalim (ti brez družbe ne bi mogli živeti) pravimo, da imajo visok socialni kvocient.

Razumeti moramo pojem: »socialna klima« v skupini kot npr. v nekem kolektivu. To je vzdušje med delavci na hladnejši ali toplejši ravni, o napetostih, sporazumevanjih ter njihovih morebitnih konfliktov. Tako se ob prihodu v neko pisarno kaj kmalu prepričamo, ali tam vlada živahnost in vedrina ali pa je čutiti molk in brezbriznost.

Iz socialnega vidika ločimo odnose človeka do sočloveka na dva dela: v razumsko smer in čustveno smer. Na tej ravni pa so v organizacijah združenega dela večje ali manjše navezanosti, ali pa v nasprotni smeri občutljivosti ter prepirljivi izpadi. Ločimo tudi formalne in neformalne skupine, organizacija združenega dela spada med formalne skupine. Te so postavljene po pravih, smotrih, zakonih, določene so pravice in dolžnosti s samoupravnimi akti. Tu je sistematično urejena delitev dela.

Delavec je torej član najmanj ene formalne skupine — to je OZD ali pa so še člani sindikalne organizacije. Ker pa razni organi zahtevajo tudi razne funkcije ter delitev dela, so posamezniki člani tudi po drugih formalnih skupinah. Ker smo ljudje razumska bitja, prihaja med nami tudi do situacij, ki jim pravimo s tujko »KONFLIKTI«.

Za zdravo človekovo osebnost je značilno lastno prepri-

čanje in ko človek izraža svoje mnenje, ki si ga je nabral z življenjskimi izkušnjami, ga posreduje neki skupini, je celo zdravo nesoglasje. Toda, ko se mnenja izmenjujejo med ljudmi — pojav konflikta prerača v osebne spore.

Pogosto se javljajo nesoglasja med nadrejenimi ter podrejenimi, nižje in višje izobraženimi, mladimi ter starejšimi, meščani in vaškimi ljudmi ipd. Ljudje postajajo nezadovoljni in zvrčajo krivdo na druge, sami vase se ne poglobljajo.

Za vzdušje v delovni skupini (ki se kaže kot osnovna celica neke organizacije) znaki nezadovoljnega delavca sprožijo lahko težke posledice: znižanje delovne morale, pade delovna storilnost, izostanki od dela, resno obolenje. Najhujša je stopnja, ko je prizadeta človekova osebnost, ko je duševnost v krizi. Tak človek lahko zapade v psihosocialno travmo (užaljena je človekova osebnost).

V vsaki organizaciji združenega dela je včasih (ponekod redno, drugod le včasih) vzdušje med delavci viharo. Zdrav človek z dobrimi živci lahko prenaša takšne tegobe, da nekdo toži in vpije ter se dere vse-

vprek. Tak zna ohraniti mir in lahko zdrži v hitro spreminjenem delovnem tempu. Tako je prav, da človeku, ki se zelo razburi, pustimo, da se »izdere«, če ga mirno poslušamo in molčimo, bo prej ali slej utihnil. Za prepir morata vedno biti dva, to vemo tudi iz privatnega življenja. Človek s srčno moralo bo razumel in se bo znal pravilno obnašati v situacijah nesoglasij.

Predavatelj tov. Hrovat je zelo zanimivo podal nekaj važnih napotkov za lepše in večje razumevanje v življenju kolektiva:

- vzajemnost in solidarnost — gledamo človeka, saj ima vsakdo tudi nekaj dobrih lastnosti

- pohvala boža, kritika reže (kadar res ni umestna)

- pri stresnih situacijah blažilno vplivajmo

- izogibajmo se tovarišev »šibke« točke

- naj ne bo naša osnovna obramba zbadanje in »zafrcavanje«

Tajnica je prav gotovo tista osebnost, ki veliko dela z ljudmi, zato pričakujemo od nje, da bo pozorna, prijazna, iznajdljiva, potrpežljiva. Ona naj bi dajala prave in ustrezne informacije, da bo urila svoj spomin, skratka da bo učinkovala kot pomoč nadrejenim in vsem v kolektivu.

Njena vloga naj predstavlja trdno vez med strankami ter vodstvom podjetja.

(se nadaljuje)

Vesna

Komunistična partija Jugoslavije je Titova partija

»Naredil sem le to, kar mi je nalagala vest komunista in dolžnost revolucionarja!«

TITO

Josip Broz se je rodil maja 1892 v Kumrovcu, kot sin očeta Hrvata in matere Slovenke v precej številni družini. Po končani osnovni šoli je odšel s trebuhom za kruhom. Izučil se je za ključavničarja, se zaposlil v Sisku, potem pa, kot je bilo takrat v navadi, odšel po svetu. Obšel je Hrvatsko, Slovenijo, Avstrijo, Češko, že v Sisku pa se je v svojem 18. letu pridružil delavskemu gibanju in vstopil v social demokratsko stranko.

Med prvo svetovno vojno je moral kot bоре v zapor, pozneje pa je bil ranjen in zajet na ruski fronti. Tu se je pridružil boljševikom v oktobrski revoluciji, spoznal vlogo revolucionarnih množic ter nove oblike njihovega organiziranja v revolucionarnem gibanju. 1920. leta se je, ob povratku v domovino, vključil v tedaj že ustanovljene vrste Komunistične partije Jugoslavije. Prebrodil je Bjelovar, Kraljevico Smederevsko Palanko, itd., postal sindikalni funkcionar in zatem član mestnega komiteja zagrebške organizacije. Na osmi zagrebški mestni partijski konferenci 1928. leta se je odločno zavzel za nov koncept vloge, strukture, politike in metode dela KPJ. Za osnovno teh metod je dal enotnost delavskega razreda, ter partijo kot idejno in politično enotno borbeno silo, osvobodeno oportunitizma in

vanju naše partije. Jeseni 1936 je Tito kot organizacijski sekretar CK prevzel odgovornost za delo partije v domovini. Njegove pobude za notranjo utrditev partije ter za njeno učinkovitejšo prodiranje v politično življenje dežele so kmalu močno okrepile celotno partijsko aktivnost. Znano je, kakšnega pomena za naš skupni razvoj so bili Titovi pogledi na nacionalno vprašanje in mednarodne odnose. Na ustanovnem kongresu KP Hrvatske je Tito poudaril, da med interesi delavskega razreda in interesi ljudstva ne more biti protislovij, da je delavski razred življensko zainteresiran za popolno nacionalno svobodo svojega in vseh drugih narodov, posebno pa za bratstvo in enotnost narodov Jugoslavije. Avgusta 1937 je Tito prevzel vodstvo Komunistične partije Jugoslavije. V kratkem času pred izbruhom nove svetovne vojne, je KPJ pod njegovim vodstvom prerasla v splošno nacionalno silo, sposobno odločilno vplivati na nadaljni zgodovinski razvoj. Posebno velja poudariti Titov vizionarski koncept bližajoče se Jugoslovanske revolucije. Iz bitke z Kominterno je Tito izšel s še trdnjšim prepričanjem, da je pot, po kateri je popeljal našo partijo edina pravilna in da je partija za svojo politiko in akcijo odgovorna predvsem svojemu delavskemu razredu in ljudstvu. Tako so programska stališča pete državne konference KPJ oktobra 1940 nakazovale smeri neposrednih priprav partije, delavskega razreda in narodov Jugoslavije za odločen boj, ki se je približeval, enoten osvobodilni boj narodov in narodnosti Jugoslavije, ki je bil že od vsega začetka hkrati tudi izraz težen in hotenj vsakega naroda in narodnosti posebej. Kot komandant vrhovnega štaba narodnoosvobodilnih partizanskih odredov Jugoslavije, je Tito izdelal strategijo oboroženega boja. Bistvo tega koncepta je bilo, da se s partizansko vojsko popelje ljudstvo v vstajo in tako ustvarjajo pogoji za preraščanje vstaje v vseljensko vojno. Odločno je zavrnil pojmovanja, po katerih ne bi bilo treba iti v vstajo, marveč se bojevali proti okupatorju z diverzijami in sabotajami ali z gverilskimi skupinami. Zgodovina je dala Titu prav. Vzporodno s prvimi uspešnimi

akcijami partizanskih odredov so nastajali organi nove, ljudske oblasti — narodnoosvobodilni odbori. Zgodovinski sklepi drugega zasedanja AVNOJ v Jajcu so položili temelje novi Jugoslaviji na federativni osnovi. Tako so narodi in narodnosti Jugoslavije pod Titovim vodstvom postali sredi okupirane Evrope suvereni gospodarji svoje usode in dali vedeti vsem, da nihče razen njih ne more delati nobenih načrtov o prihodnosti Jugoslavije. Pod Titovim vodstvom se je Jugoslavija iz majhne in zaostale balkanske province dvignila na raven neodvisne in samozavestne socialistične države, domovine svobodnih ljudi in enakopravnih narodov. V poveljnem revolucionarnem razvoju je morala naša država premagati številne notranje in zunanje težave. Zaostalost in strahotno vojno uničenje sta zahtevali izjemno delavnost in številne samoodpovedi delavskega razreda in najširših ljudskih množic, da bi dosegli tisto kar imamo danes. Narodni dohodek se je v letih 1947—1979 povečal za več kot štirikrat, industrija za več kot osemnajstkrat, družbeni sektor v kmetijstvu razpolaga danes za vrhunsko tehnologijo v svetu. Vse to kaže, da je Jugoslavija pod Titovim vodstvom dosledno uresničevala težnje in interese delavskega razreda in naširših delavskih množic, da je izvedla globoke družbene, revolucionarne spremembe in ustvarila najboljše možne družbene in ekonomske temelje za nadaljnji vsestranski socialistični samoupravni razvoj.

Tito je izhajal iz Marxove misli, da morajo biti novi družbeni odnosi delo delavskega razreda in delovnih ljudi, zato je pravočasno spoznal nevarnosti birokratskega izkrivljanja centralistične državne oblasti. Izročitev podjetij v upravljanje delavcem torej ni bilo sklepno dejanje v procesu boja za socialistične odnose, marveč, kakor je poudaril Tito, samo še en korak naprej h komunizmu. Nov družbenoekonomski položaj delovnega človeka in samoupravljanje delavcev v proizvodnji, sta bila podlaga revolucionarnih sprememb tudi v političnem sistemu. Tito se je odločno zavzemal za kar najbolj neposredno vključevanje de-

(Nadaljevanje na 6. strani)

Tito se zahvaljuje za imenovanje za maršala (Jajce 29. nov. 1943)

Tito in Bled

Tito, Tito, Tito... se je neštokrat razlegalo po blejskih cestah in ulicah, ko so občani Bleda in turisti sprejemali in pozdravljali svojega voditelja - največjega borca za delavske pravice in državnika, ki mu je bil najvišji cilj neodvisnost naše dežele. Videvali in pozdravljali so ga v blejskih hotelih, pa na gradu ali Vili Bled, na izletih na Pokljuki, Radovni, Bohinju in drugod.

Malo je krajev, vasi ali mest v Sloveniji, kjer so lahko ponosni tako kot na Bledu, da jih je Tito tolikokrat obiskal, s svojimi najožjimi sodelavci, največkrat pa s številnimi tujimi gosti in državniki. Z njimi je imel tu pomembne državniške razgovore, obenem pa jim razkazal tudi naše naravne lepote.

Za marsikaj smo mu hvaležni, tu na Bledu. Pogosto se je zanimal za njegov razvoj, po njegovi zaslugi pa se je ime našega letovišča neštokrat pojavljalo v svetu, saj se je veliko pomembnega dogajalo prav na Bledu, kar so spremljali v svetu. In zato so blejski občani v večji meri lahko doživljali njegove državniške uspehe. Občudovali so vse njegove preprostosti, veličino in širino, ki mu je bila tako svojska.

Politična in diplomatska dogajanja na Bledu in pozneje na Brdu se pogosto dajala ton našemu letovišču, kot osrednjemu središču pomembnih srečanj in dogodkov. Bled je s tem prišel v naše zgodovino! Zato pobrskajmo po našem spominu in se spomnimo, kdaj vse smo našega Tita pozdravljali na Bledu.

Prvič je pohitel na Bled že kar prve dni po osvoboditvi. Bilo je v ponedeljek, 28. maja 1945. Po navdušenem sobotnem sprejemu v Ljubljani se je popeljal z avtom na Gorenjsko in se ob 15. uri povsem nepričakovano ustavil pred Hotelom Toplice. Tu je bila tedaj vojaška bolnica. Obiskal je ranjence, se z njimi pogovarjal in zanimal za njihovo zdravljenje. Novica o njegovem

prihodu se je kot blisk razširila po Bledu. Staro in mlado ga je hotelo videti, saj je bilo to za vse prvo srečanje z Titom. Z vsemi se je prijazno pogovarjal - še posebno z mladimi, ogledoval si je naravne lepote Bleda, saj lete so ostale. Teh okupator ni mogel ne uničiti, ne odnesti.

V prvih letih po vojni je do leta 1948 često pohitel na Bled tako s svojimi sodelavci ali pa je sprejemal že prve tuje državnike, ki so nas obiskovali. To pa je bilo pogojeno z adaptacijo in dograditvijo, ki si jo je izbral za svojo poletno rezidenco. V poznejših letih je to zamenjal za Brione, za bivanje v Sloveniji pa mu je bilo ljubše Brdo pri Kranju. Vila Bled pa je bila na razpolago njegovim gostom.

V poletju 1946 je imel v Vili Zlatorog na Bledu pomembne razgovore z veleposlanikom ZDA — Patersonom o zaostitvah zaradi kršenja zračnega prostora naše dežele po ameriških letalcih. Postavil je odločno svoje stališče o neodvisnosti naše dežele, katero smo jo vsak čas pripravljeni tudi braniti. Ta svoj »Ne« je poudaril nato tudi ameriškim novinarjem dan za tem?

Prvi obisk tujih državnikov pa je bil že zadnje dni oktobra istega leta, ko je pozdravil na Bledu poljsko državno in partijsko delegacijo z predsednikom Boleslavom Bierutom na čelu. Takrat je spregovoril s terase Hotela Toplice prebivalcem Bleda, ki so se kot vedno v velikem številu zbrali pred hotelom.

Pomemben politični dogodek je bil v poletju naslednjega leta 1947. To je bilo srečanje z bolgarsko državno in partijsko delegacijo, ki jo je vodil priznani revolucionar in bolgarski voditelj Georgij Dimitrov. Takrat so prvič odprli vrata »Vile Bled« in 1. avgusta sta podpisala »Blejski sporazum«, ki naj bi pomenil novo obdobje med obema deželama in pa tudi nove temelje miroлюбne politike na Balkanu. O pomembnosti in vsebini teh razgovorov je bilo pri nas že marsikaj napisanega.

Tito, Ceausescu, Kreigher na gradu

V tem času bivanja na Bledu je obiskoval tudi Jesenice, Kranj, Ljubljano...

Med neprijetne obiske na Bledu prav gotovo zabeležimo april 1951. Takrat se je odločil za operacijo na žolcu, ki so jo opravili kar v Vili Bled. Opravil jo je naš takratni najbolj poznani kirurg dr. Božidar Lavrič s svojim osebjem. Kot rekonvalescent se je zadržal še kak mesec na Bledu v svoji rezidenci.

Po zgodovinskem sporu z Stalinom in Informbiroju je sledila izolacija Jugoslavije, povečali so se pritiski z obeh strani tako vzhoda kot zahoda. Naš gospodarski program ni bilo možno v celoti uresničiti. Ker pa so uvideli, da političnih koncesij tudi v teh težkih dnevih ni pričakovati od Tita, ki se je bil pripravljen pogovarjati z vsakomur na bazi enakopravnosti in medsebojnega spoštovanja so bili vzpostavljeni prvi kontakti z zapadom. Na Bledu se je pojavil odposlanec predsednika ZDA Avarrell Harriman, s katerim se je avgusta 1951 pogovarjal na Brdu. Prav Harriman je nato še ponovno prišel k nam, tako tudi kot poslanec predsednika ZDA na pogrebu Edvarda Kardelja in takrat prebil nekaj dni na Bledu, bil pa je tudi med udeleženci zadnjega slovesa od predsednika Tita v Beogradu. Kaže, da je kmalu spoznal velike državniške sposobnosti Tita, s katerim sta bila enake starosti.

Za naslednje leto pa je sprejel na Bledu angleškega zunanjega ministra Antony Edna, znanega sodelavca Churchila. Sledilo je odprtost naše dežele z narodi po svetu, predsednik Tito pa je bil v svoji osebnosti simbol za enakopravno sodelovanje, dogovarjanje je potekalo vse v cilju miru v svetu. In tako so se vrstili obiski in razgovori s številnimi državniki, diplomati in politikami vsega sveta. Pričeli so se kovati začetki vizije nove mednarodne politike — politike neuvrščenosti, ki jo danes prisojajo Titu, radi ali ne pa jo že danes priznava ves svet. Med obiski omenimo britanskega voditelja Clementa Attlija, dalje sodelovanje pri podpisu Balkanskega sporazuma avgusta 1954 na Bledu, kate-

remu je sledil sprejem turškega predsednika Dželala Bayarja, naslednje leto 1955 pa grškega kralja Pavla. Leta 1957 je priredil Tito na Bledu slovesen sprejem sovjetskemu obrambnemu ministru Žukovu po lovu v Kamniški Bistrici.

Že leta 1958 je prvič obiskal Tita egiptovski predsednik Nasser — soustvarjalec politike neuvrščenosti. Temu je Bled in okolica še posebno ugajala in smo ga kar trikrat pozdravili na Bledu, pa na Pokljuki, Vršiču, Trenti, nato pa so se vrstili etiopski cesar Heile Selasi — leta 1959 in 1972 — pa Sukarno, U Nu, Modiba Keite, Ciri-mavo Bandaranaike — ki je bila nekajkrat še na Bledu — Julijus Njerere, predsednik Državnega sveta Romunije Gheorgheja Dei, Novotny, Kadar, dalje je sprejel italijanskega predsednika Saragata in predsednika vlade Alda Mora — to je bilo leta 1969, naslednje leto pa že prvič romunskega predsednika Ceausescuja in nato ponovno leta 1976-, predsednika NDR Ulbrichta, poljskega partijskega voditelja E. Gierka, iranskega šaha Reza Pahlevija, Sadata, grškega predsednika Karamanlisa, predsednika NDR Sindermana, senegalskega predsednika L. Senghoja, predsednika severne Koreje Kim Il Sunga, Sihanuka. Na Bledu so bili med njegovimi gosti tudi najvišji predstavniki SZ Nikita Hruščev, Bulganin in Mikojan. In kot zadnja gosta predsednika Tita na Bledu sta bila sejšelski predsednik Albert René, jordanski kralj Husein, ko sta bila na obisku v naši državi. Predsednik nemških socialdemokratov Willy Brandt, ki je nekaj dni letoval na Bledu, in ga je sprejel predsednik Tito na Brdu 8. septembra 1978 je zaključil listo Titovih gostov na Bledu. Poskušali smo omeniti le tiste, ki so se zadrževali na Bledu ali jih je Tito sprejel na Bledu in Brdu, le da je lista tistih, ki so ga obiskovali na Brdu še mnogo večja, obsežnejša predvsem naših domačih ljudi in sodelavcev delavnih kolektivov.

Večkrat je Tito obiskoval tudi blejske hotele. Predvsem velja to za Toplice in Golf. Kaj nam pokažejo njihove knjige gostov? V knjigi gostov v Hotelu Toplice lahko zasledimo,

da ga je obiskal v letu 1953 in dvakrat leta 1973 — prvič s Kardeljem in Dolancem, ko si je ogledal blejski pustni karneval, drugič pa z vodjem poljske partije E. Gierkom in njegovim spremstvom. Golf Hotel je obiskal prvič, ko so ga leta 1970 zgradili, nato pa kaj pogosto s svojimi gosti, če jih je vabil na večerje. Ob vsaki takšni priliki pa je znal najti čas, da se je pogovoril tudi s hotelskimi delavci in se zanimal za njih težave.

Oskrbnik blejskega gradu Florijan Jerman pripoveduje, da je rad obiskoval blejski grad, vse dotlej dokler mu ni bil zadnji del poti prestrm. Prvič se je pojavil kar iznenada leta 1960 skupaj z Ivanom Mačkom-Matijo. Takrat je bila pravkar končana obnova gradu.

Kaj podrobno sta si ogledala prenovljeni grad z grajske terase pa še posebej vso blejsko okolico in vrhove Julijskih Alp. Knjiga gostov na gradu nam pove, da je bil še večkrat na gradu z gosti iz Zambije, Romunije, Etiopije, Sudana... Ker je blejski grad res redko lepo urejena izletniška točka z edinstvenim razgledom je svoje goste skoraj redno popeljal na grad. Če pa sam ni utegnil, jim je vsaj svetoval, naj si ga ogledajo.

Ker se je tako živo zanimal za mlade, so ga zanimale tudi vrhunske športne prireditve. V letu 1951 si je ogledal na Bledu skoke padalcev v blejsko jezero na svetovnem prvenstvu, ki je bilo v Lescah, sprejel pa je tudi vse udeležence tega tekmovanja. Vse vrhunske veslaške prireditve so bile pod njegovim pokroviteljstvom. Sam pa si je ogledal finalna tekmovanja na II. svetovnem prvenstvu leta 1966-septembra meseca. Žal ga na zadnjem prvenstvu lani ni bilo, saj ga je dolžnost vodila na konferenco neuvrščenih v Havano.

Rad je obiskal tudi Planico in drzne skakalce. Leta 1969 pa jih je vse udeležence Planice presenetil na skupnem kosilu v Hotelu Krim na Bledu.

Tita ni več. Spominjali pa se ga bomo vsi, tako mi in naši poznejši rodovi, saj nam je izvojeval svobodo, neodvisnost in lepše življenje... Bled, ki ga je imel rad in mu je bil tako všeč pa si bo moral domisliti, kako naj se mu oddolži za tako številne obiske...

B. Benedik

Tito in Ivan Maček na gradu

Upokojil se je

Tov. TAVČAR Ivan, se je rodil 9. 12. 1925, v TO »TOMAŽ GODEC« Boh. Bistrica pa se je zaposlil decembra 1953, sprva kot delavec pri izdelavi zabojev. Ta dela je opravljal pol leta, nato pa je do leta 1965 delal na delovnem mestu voznika premičnega tira. Od leta 1965 pa do junija 1978 je delal kot vratar-telefonist, nato pa je do upokojitve opravljal dela in naloge telefonista. Vsa dela je opravljal vestno in požrtvovalno z eno samo edino željo, da bi z dobro opravljenim delom čimveč koristil podjetju oz. družbeni skupnosti.

Na delo je prihajal peš iz tri km oddaljenega kraja bivnja, ter mu ni bilo lahko tudi kadar je bilo lepo vreme, saj je bil 70 % invalid NOV, posledice ran pa so bile prav na nogi, vendar je kljub temu bil vedno med prvimi na delovnem mestu. Bil nam je dober sodelavec in prijatelj, zato ga bomo zelo pogrešali, vsakega njegovega obiska v TO pa bomo zelo veseli.

Bil je večkrat član DS in upravnega odbora sindikata in še nekaterih drugih organov oz. organizacij.

Ob odhodu v zasluženi pokoj mu sodelavci želimo dobro zdravje in prijetno počutje v družinskem krogu.

Koliko beremo Glasilo?

Mesec je hitro naokoli in spet je razgrnjena pred nami nova številka Glasila. Včasih je bolj obširna, pa spet so listi tanjši.

Gradivo in snov, ki prihaja do tehničnega urednika je treba urediti in pregledati že okrog 25. v mesecu.

V eni izmed prejšnjih števil Glasila smo že pisali, da je pravilna in najboljše pot, da članek napišete do določenega roka. Izgovori zaradi pomanjkanja časa nam ne smejo služiti za opravičilo. Toda naj bo že tako ali drugače,

članki in sestavki se zberejo, uredijo, v Kranju nam natisajo Glasilo in vsakdo v naši delovni organizaciji ga prejme.

V tem sestavku pa bi rada posvetila nekaj vzpodbudnih besed bralcem našega Glasila.

Koliko je bralcev našega Glasila, bi seveda težko ugotovili. Pri vsakdanjem pogovoru slišim, da ljudje premalo berejo splošno tudi drugo dnevno časopisje, Po bežnem pregledu naslovov ljudje že odložijo branje na polico.

V našem Glasilu skuša uredniški odbor v začrtanem programu prikazati najaktualnejše dohodke, situacije v DO, problem in še marsikaj.

Premalo prihaja člankov z gospodarskimi razlagami, takšnimi situacijami, v katerih se nahajamo delavci naše industrije. Mogoče bi bilo iskati opravičilo v bojazni, ko si nek delavec ne upa napisati, da ga ne bi »okoli opravljali«.

Branje človeka bogati, daje mu širša obzorja iz kulturnega in gospodarskega vidika. Seveda je čas neusmiljen, toda za TV oddaje si vzamemo morda še preveč časa, za Glasilo pa si ga vzamejo le nekateri.

Koliko beremo naše Glasilo se vprašamo še posebej tedaj, ko nam nekdo iz druge delovne organizacije zastavi vprašanje, ki je vezano na članek v našem Glasilu.

Nerodno nam je, ker se z zadrego opravičimo, da bomo prebrali in da res nismo utegnili. Toda so pa (in v to smo prepričani) na drugi strani zvesti bralci, ki komaj čakajo izid nove številke.

Pred nami je čas dopustov in šolskih počitnic, zato je vas vabimo k sodelovanju oziroma pisanju vtisov iz naših šestih prikolic ob morški obali in iz počitniškega doma v Seči. Veliko prijav je prispelo letos. Če bo takšen naval še s članki na tehnično uredništvo Glasila, bo prav zadovoljivo in razveseljivo hkrati.

Še enkrat pa bi rada vsem delavcem priporočila BERTE GLASILO, saj so vendar to novice o našem vsakdanjem delovnem življenju in je namenjeno predvsem nam.

Vesna

Glavni in odgovorni urednik: Ivan Robič, tehnični urednik: Nada Frelih, člani: Branko Sodja, Franc Mencinger, Andrej Trojar, Branko Urh, Miro Kelbl, Anton Repe, Samka Zukič, Ciril Kraigher in Marija Urankar.

Pesem za Tita

Žalosten in tih naš je korak, ko v tišini hodimo ob tvojem grobu. Tako preprost je zadnji tvoj dom, kot si bil sam vse svoje življenje.

Tito, hvaležni smo ti. Od srcá do srcá kroži neusahljiva govoriča: narodu največ si dal: mirno živí! Ne bojimo se dalje živeti. Učil si nas vedno, da je vredno trpeti, da smo na zemlji samí gospodar.

Živeti življenje: to zna vsakdó. Živeti ga póлно, razdati do zadnje močí za domovino, ne zmore vsakdó! Tovariš Tito, največji spomenik ti bomo dali, da bomo tvojo pot zvesto

nadaljevali !!!
Vesna

RODIL SEM SE

Prišel sem na svet poln dobrega upa, a takoj sem zajokal iz čistega obupa. Saj videl sem mamico, da je trpela, a čudno, ječala je kot da bi pela.

Ko sem na tem svetu prvič očke odprl, sem tebe mamica moja uzrl. Imela oči si polne solza, pa vendar si vesela in srečna bila.

Vem, da me mamica moja že ljubi, vedno to čutim ko me stisne na grudi. Mi laske poboža in prstke prešteje, nežno me gleda, ljubeče se smeje.

Nešetokrat v svoje naročje me vzame, pozabila na to je, da rodil sem se iz rane. Nežno me ziblje, mi pesmice poje, ah, mamica draga ti življenje si moje.

Marija

kadrovske novice

STANJE ZAPOSLENIH V MESECU MAJU 1980

	delavcev	učencev v poklicnih lesnih šolah
TO TOMAŽ GODEC		
BOHINJSKA BISTRICA	476	10
TO REČICA	309	9
TO MOJSTRANA	55	3
TO PODNART	79	1
TO TRGOVINA	26	
DSSS	88	
	1033	23

Rodili so se:

Stanki BOJKOVIČ — (TO REČICA) — sin
Anton POLAKU (TO MAŽ GODEC) — hči
Martini Pesjak (TO REČICA) — hči
Matjažu in Štefki SMUKAVEC (TO REČICA) — hči

Ob zadnjem slovesu s Tinko Orel

Vsi tvoji sodelavci vemo, da je pravo tvoje ime Kristina, toda mi smo te vedno klicali za Tinko. Takšno ime je izzvenelo domače in prijateljsko. Zato naj nam bo dovoljeno, da ti na tvoji zadnji poti rečemo tako.

Na LIP Bled si začela kmalu po osvoboditvi, v mesecu juliju 1947. leta. Med nami si bila več kot 17 let, do upokojitve (1964. l.).

Tvoja rojstna vas je v Bohinju, rada si se vračala nazaj, tudi ko si bila že v pokoju. Moramo poudariti, da si delala med nami v letih povojne izgradnje, kjer je bilo za uresničitev ciljev potrebno mnogo volje in nesebičnega dela. Tedaj delovni teden ni poznal natančno 8 ur, še manj pa prostih sobot. Ti si vse napore zmogla, bila si polna elana oziroma volje do dela in življenja. Bila si skromna, predvsem pa tovariška: vsakomur si pomagala. Bila si z nami na vseh srečanjih v okviru podjetja, na 30. obletnici LIP si nam dejala, da je srečanje z LIP delavci kot praznik.

Draga Tinka, zelo, zelo težko je napisati z besedami, kar čutimo do tebe. Hvaležni smo in bomo ti za vse delo, opravljeno za nas, za LIP Bled. Kruta bolezen je nepričakovano opravila smrtonosno delo. Življenje vseh ljudi gre po poti minljivosti. Ostanem nam globoka hvaležnost, ki jo čutimo do tebe, do tvojega dolgoletnega dela v kolektivu LIP BLED.

Bled, 27. maja 1980
Bohinjska Bistrica

POČIVAJ V MIRU
KOLEKTIV LIP BLED

LIP, lesna industrija BLED

RAZPISUJE

v šolskem letu 1980/81 naslednje štipendije in učna mesta učencev v gospodarstvu:

za TV TOMAŽ GODEC BOHINJSKA BISTRICA

Učna mesta:

- 2 strojna mizarja
- 1 stavbni mizar
- 1 električar
- 2 strojna ključavničarja
- 1 specializirani lesarski delavec

Štipendije:

- 1 štipendijo na Tehniški šoli za lesarstvo

za TO REČICA

Učna mesta:

- 2 strojna mizarja
- 2 stavbna mizarja
- 1 strojni ključavničar
- 2 specializirana lesarska delavca

za TO MOJSTRANA

Učna mesta:

- 1 strojni mizar
- 1 stavbni mizar
- 1 specializirani lesarski delavec

za TO PODNART

Učna mesta:

- 1 stavbni mizar
- 1 ostrilec orodja in rezil
- 1 specializirani lesarski delavec

Štipendije:

- 1 štipendijo na Ekonomski srednji šoli

za DSSS:

- 1 štipendijo na Biotehniški fakulteti — lesarski oddelek

Pogoji za vpis v poklicne šole je končana osnovna šola, razen pri specializiranih lesarskih delavcih, kjer se zahteva končan najmanj 6 razredov osnovne šole. Prijave s kratkim življenjepisem in zaključnim spričevalom sprejema splošni sektor LIP Bled do 30. junija 1980.